

2. vrátil věc k rozhodnutí Tribunálu, pokud možno jinému senátu;
3. určil, že zastoupení Universität Bremen vysokoškolským učitelem Christophem Schmidem ve věci T-660/19 je podle čl. 19 odst. 7 statutu Soudního dvora Evropské unie platné;
4. podpůrně pro případ, že bude určena neplatnost zastoupení vysokoškolským učitelem, určil, že Universität Bremen je oprávněna se i nadále účastnit řízení před Tribunálem ve věci T-660/19 za současného stavu v zastoupení advokátem, který splňuje podmínky čl. 19 odst. 3 a 4 statutu;
5. rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto v konečném rozhodnutí Tribunálu s tím, že žalovaná nezávisle na konečném rozhodnutí Tribunálu ponese náklady dosavadního řízení o žalobě a řízení o kasačním opravném prostředku, nebo že – podpůrně – každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady dosavadního řízení; uložil žalované, aby náhradu nákladů právního zastoupení, která jí byla poskytnuta žalobkyní v souvislosti s řízením před Tribunálem, v obou případech neprodleně vrátila žalobkyni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka vznáší výtku, že napadeným usnesením byla neprávem jako zjevně nepřipustná odmítnuta její žaloba na zrušení rozhodnutí Výkonné agentury pro výzkum Ares (2019) 4590599 ze dne 16. července 2019 z důvodu neplatného zastoupení vysokoškolským učitelem podle článku 126 jednacího řádu Tribunálu. Toto usnesení Tribunálu je podle ní stíženo nesprávným právním posouzením. Zaprvé Tribunál opomíjí, že vysokoškolští učitelé, jimž jejich právní řád přiznává právo vystupovat před soudy jako zmocněnci, jsou podle znění a systematiky čl. 19 odst. 7 statutu Soudního dvora Evropské unie privilegováni a nemusí splňovat požadavky autonomního pojmu advokát podle čl. 19 odst. 3 a 4 statutu. Zadruhé – a podpůrně – měl Tribunál na základě základního práva být vyslechnut, zakotveného v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, a čl. 6 odst. 1 EÚLP, jakož i podle zásady proporcionality v každém případě upozornit na problémy týkající se přípustnosti; alternativně mělo být takové upozornění uvedeno přinejmenším na internetových stránkách Tribunálu, např. v záložce „Příručka pokynů k žalobě“.

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. února 2021 Evropská komise proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 16. prosince 2020 ve věci T-243/18, VW v. Komise

(Věc C-116/21 P)

(2021/C 182/50)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: B. Schima, B. Mongin, G. Gattinara, zmocněnci)

Další účastníci řízení: VW, Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek (sedmého senátu) ze dne 16. prosince 2020, VW v. Komise, vydaný ve věci T-243/18;
- zamítl žalobu v prvním stupni;
- uložit žalované straně v řízení o kasačním opravném prostředku náhradu nákladů řízení v prvním stupni;
- uložit žalované straně v řízení o kasačním opravném prostředku náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, pokud jde o kritéria pro posouzení legality voleb provedených normotvůrcem, a z porušení povinnosti uvést odůvodnění (body 46 až 49 a bod 58 napadeného rozsudku). Komise tvrdí, že:

- se Tribunál odchýlil od zásady, že posouzení legality unijního aktu s ohledem na základní práva se nemůže opírat o tvrzení vycházející z důsledků tohoto aktu v konkrétním případě;
- protiprávnost ustanovení služebního řádu se nemůže opírat o „nepřiměřenou“ povahu volby provedené normotvůrcem;
- Tribunál v rozporu se zásadami stanovenými v rozsudku HK v. Komise (C-460/18P) nezohlednil všechny prvky, které charakterizují dvě srovnávané situace.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu zásady zákazu diskriminace, jelikož Tribunál rozhodl, že situace uvedené v člancích 18 a 20 přílohy VIII služebního řádu (body 50 až 61 napadeného rozsudku) jsou srovnatelné. Komise má za to, že:

- datum uzavření manželství není jediným kritériem, které odlišuje články 18 a 20 přílohy VIII služebního řádu. Rozdíl vychází z řady faktorů, které Tribunál odmítl zohlednit;
- Tribunál měl zohlednit účel minimální délky trvání manželství ve dvou dotčených ustanoveních, který by prokázal jejich rozdíly;
- diskriminace na základě věku není prokázána.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv a z několika porušení povinnosti uvést odůvodnění (body 65 až 80 a 81 až 88 napadeného rozsudku):

- první část důvodu kasačního opravného prostředku vychází z nerozhodnutí o pozůstalostním důchodu podle článků 18 a 20 přílohy VIII služebního řádu;
- druhá část důvodu kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu cíle spočívajícího v zabránění podvodům a z porušení povinnosti uvést odůvodnění (body 65 až 80 napadeného rozsudku);
- třetí část důvodu kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu cíle směřujícího k zajištění finanční rovnováhy důchodového systému Unie (body 81 až 88 napadeného rozsudku).

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. února 2021 Evropská komise proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 16. prosince 2020 ve věci T-315/19, BT v. Komise

(Věc C-117/21 P)

(2021/C 182/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: B. Schima, B. Mongin, G. Gattinara, zmocněnci)

Další účastníci řízení: BT, Evropský parlament, Rada Evropské unie, Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek ze dne 16. prosince 2020, BT v. Komise, n (T-315/19);